

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **Heling s.r.o.**, IČO 27886905
sídlem Jirčanská 192/12, 142 00 Praha 4
zastoupená obecným zmocněncem X. Y.
bytem X

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 6. 2025, č. j. 15766/25/5300-21441-702127
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil 11 dodatečných platebních výměrů, kterými byla žalobkyni doměřena daň z přidané hodnoty a 5 dodatečných platebních výměrů změnil ve prospěch žalobkyně. Doměření daně předcházela daňová kontrola provedená Finančním úřadem pro Hlavní město Prahu (dále jen „finanční úřad“) za třetí a čtvrté čtvrtletí 2019, leden až říjen 2020 a leden až duben 2021, která byla ukončena projednáním zprávy o daňové kontrole ze dne 17. 6. 2024. Na základě této zprávy finanční úřad vydal dodatečné

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

platební výměry, proti nimž žalobkyně podala odvolání. Žalovaný v napadeném rozhodnutí posuzoval, zda žalobkyně naplnila ve vztahu k uplatněným nárokům na odpočet daně z přijatých zdanitelných plnění formální a hmotněprávní podmínky dané § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“) a zda nároky na odpočet daně finanční úřad vyloučil oprávněně.

2. Celková výše doměřené daně včetně penále po změně platebních výměrů žalovaným v odvolacím řízení činí 6 128 870 Kč. Finanční úřad vyloučil nárok na odpočet u několika skupin přijatých plnění:
 - Pokud jde o nákupy zboží od dodavatelů Alza, O. L., OBI a MAKRO, dovedl, že žalobkyně neprokázala jejich využití pro ekonomickou činnost (např. herní konzole PS4, bazén a cigarety).
 - V případě plnění od dodavatelů Kopecký, Evelian Solution a Securiva dospěl k závěru, že nebylo prokázáno přijetí plnění v deklarovaném předmětu a rozsahu. U dodavatele Kopecký nebyl předmět plnění blíže určen, u Evelian Solution se mělo jednat o grafické práce a umístění billboardu v Brně a u společnosti Securiva o průzkum trhu v Polsku a Německu.
 - Finanční úřad dále neuznal odpočet u duplicitně uplatněných plnění (dodavatelé O2 a Alza), u dokladů vystavených na jiného odběratele (dodavatelé Vizus, CZC) a u plnění, k nimž nebyly předloženy daňové doklady (mimo jiné dodavatel Pranet).
 - Nejvýznamnější část neuznaného nároku na odpočet se týkala plnění od dodavatelů Bird CZ a Empezar (zejména marketingové a PR služby, reklamy, výroba a umísťování spotů a reklamních předmětů), u nichž správce daně dovedl, že nebylo prokázáno jejich přijetí deklarovaným dodavatelem v deklarovaném předmětu a rozsahu. U části plnění nebylo prokázáno ani faktické přijetí plnění. Žalovaný následně v případě dodavatele Bird CZ uznal nárok na odpočet v rozsahu reklamních předmětů.
3. Podanou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Namítá, že unesla důkazní břemeno, neboť správci daně předložila veškeré dostupné podklady k přijatým zdanitelným plněním, čímž odstranila jeho pochybnosti. Současně uvádí, že nepovažovala za nezbytné párovat každý jednotlivý podklad ke každé faktuře, protože dokumentace byla rozsáhlá. Argumentuje, že všechny soubory zřetelně popsala tak, aby bylo patrné, k jakým plněním a dokladům se vztahují. Závěr správních orgánů o neprokázání nároku na odpočet proto považuje za nepřiléhavý.
4. Proti tomu žalovaný uvádí, že veškerá skutková zjištění, jakož i jejich právní hodnocení, jsou komplexně popsány v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný na něj proto odkazuje. Námitky žalobkyně jsou podle žalovaného jen obecné a kusé. Žalobním námitkám je podle žalovaného společné, že se mýlí s konkrétními důvody napadeného rozhodnutí a nereflektují, proč finanční úřad zpochybnil jednotlivé nároky na odpočet daně.

Žaloba

5. Žalobkyně v žalobě uvádí, že doložila vše k tomu, aby odstranila pochybnosti Finančního úřadu o oprávněnosti nároku na odpočet. Společnost Vizus měla na starosti spravování domén a systémů internetového portálu Infoglobe, společnost Kopecký provozovala autoservis, kde docházelo k servisování firemního vozidla. U společnosti Evelian Solution

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

a Securiva bylo dle žalobkyně jasně prokázáno *oč se jedná*, a to včetně fotodokumentace. Společnost Pranet pak poskytovala internetovou síť.

6. Žalobkyně namítá, že nepovažovala za nutné přiřazovat každou fotografii a každý dokument ke každé jednotlivé faktuře, jelikož soubory byly velkého rozsahu. Všechny soubory však byly dle žalobkyně zřetelně popsány a to tak, aby finanční úřad věděl, ke kterým fakturám se vztahují. Finanční úřad chtěl nadto doložit plnění a žalobkyni není známo, že by požadoval jeho přiřazení k jednotlivým fakturám.
7. Žalobkyně má dále za to, že pokud žalovaný nezpochybnil její spolupráci s dodavatelem Bird CZ, tak je nelogické, že neuznává nárok na odpočet daně od tohoto dodavatele kvůli tomu, že u něj nemohl ověřit spolupráci s žalobkyní. Žalobkyně opět uvádí, že doložila všechny potřebné dokumenty. To, že má společnost virtuální sídlo, není nic neobvyklého a ze zákona je to dovolené. Není věcí žalobkyně, zda dodavatelská společnost vlastní motorová vozidla, zaměstnává zaměstnance nebo jestli má nějaké sklady. Není to důvod pro neuznání spolupráce.
8. Žalobkyně dále namítá, že v případě dodavatelů Bird CZ a Empezar jednala žalobkyně s jednateli, od kterých přebírala objednané služby. Není její věcí, pokud takové společnosti mají virtuální sídlo, nemají zaměstnance nebo skladové prostory. Tyto společnosti navíc fungují na bázi zprostředkovatelů. Žalovaný navíc změnil platební výměry a částečně uznal dodávané služby dodavatele Bird CZ. Je dle žalobkyně nepochopitelné, proč neuznal všechny dodávané služby dodavatele Bird CZ.
9. Žalobkyně namítá, že není pravda, že disponovala IT oddělením, jak tvrdí žalovaný a finanční úřad. Uvádí, že společnost provozovala portály Infoglobe, disponovala pouze běžným počítačovým vybavením, a právě proto využila dodavatelskou společnost Empezar k vytvoření reklamních spotů a jejich přiřazení ke konkrétním videím. Většinu videí společnost Heling této dodavatelské společnosti poskytla. Skutečnost, že některá z nich byla dohledána na webu s dřívějším datem zveřejnění, považuje žalobkyně za logickou, neboť šlo o dříve zakoupená videa, k nimž měly být spoty doplněny. Toto Finančnímu úřadu sdělila.
10. Žalobkyně dále namítá, že pokud správní orgány neuznávají přijaté faktury a plnění od jejich dodavatelských společností s odůvodněním, že tato plnění nemohla být poskytnuta, je logicky rozporné, aby současně uznávaly faktury žalobkyně vystavené jejím klientům za tytéž služby. Domnívá-li se finanční úřad a žalovaný, že žalobkyně nemohla od svých dodavatelů objednané služby či zboží vůbec nabýt, pak z povahy věci nemohla tato plnění ani dále přeprodat svým odběratelům. Není možné, aby žalobkyně prodala něco, co nemohla nakoupit.
11. Žalobkyně dále uvádí, že v případě společnosti Evelian Solution sdělila správci daně, s kým jednala, a označila zástupce této společnosti jménem. Obdobně u společností Bird CZ a Empezar uvedla, že jednala s jejich jednateli. Namítá, že v průběhu daňového řízení finanční úřad mylně vycházel z tvrzení pana M., podle kterého měla být plná moc udělena panu X. Y., a nikoli panu Z. Y., s nímž údajně vůbec nejednal. Z výpovědi pana Z. Y. však vyplynulo, že plnou moc uzavřel právě on s panem M. a že spolu obchodovali, zatímco žádná plná moc mezi panem M. a panem X. Y. neexistuje. Žalobkyně zdůrazňuje, že pan M. byl opakovaně vyzván k předložení tvrzené plné moci, avšak žádný dokument nepředložil, a ani jej předložit nemohl, neboť taková plná moc nikdy uzavřena nebyla.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

12. Žalobkyně dále stručně poukazuje na to, že počáteční závěry Finančního úřadu ohledně údajného „virtuálního sídla“, absence zaměstnanců či firemních vozidel vycházely z povrchního posouzení provedeného úřednicí z *ulice*, aniž bylo provedeno místní šetření. Tato tvrzení byla následně vyvrácena doloženými fotografiemi a dalšími důkazy prokazujícími existenci reálného sídla, přítomnost vozidel i zaměstnanců. Za nedůvodné považuje žalobkyně i výtky týkající se neexistence otevírací doby či údajné absence veřejné činnosti, neboť provozovala cestovatelský portál Infoglobe s prokazatelnou návštěvností. Jediným nedostatkem bylo dle žalobkyně chybějící označení společnosti na objektu, které však spadá do působnosti živnostenského úřadu, nikoli správce daně. Podle žalobkyně byl nepřesně zjištěný skutkový stav zpočátku mylně kladen k její tíži.

Vyjádření k žalobě

13. Žalobní námitky považuje žalovaný za obecné. Má za to, že se mýlí s konkrétními důvody, pro které byly jednotlivé nároky na odpočet daně zpochybněny a neuznány. Odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde je uvedený komplexní popis skutkových zjištění i jejich právního hodnocení.
14. Ve vztahu k plněním od dodavatelů Vizus, Kopecký, Evelian Solution, Securiva a Pranet žalovaný uvádí, že žalobkyně v zásadě argumentuje „předložením plnění“. Odkazuje zejména na rozsáhlou fotodokumentaci. V její argumentaci však chybí vazba na konkrétní daňové doklady a na konkrétně formulované pochybnosti. U dodavatele Vizus byla klíčová pochybnost v tom, že na dokladu byl jako odběratel uveden jiný subjekt než žalobkyně. U dodavatelů Kopecký, Evelian Solution a Securiva nebyly odstraněny pochybnosti o předmětu a rozsahu plnění. U dodavatele Pranet žalobkyně nedoložila daňový doklad, a tím nesplnila formální podmínku uplatnění odpočtu. Žalovaný konstatuje, že „balík“ fotografií bez klíče a bez párování ke zpochybněným nárokům nemohl prokázat splnění zákonných podmínek.
15. K dodavatelům Bird CZ a Empezar žalovaný vysvětluje, že pochybnosti správce daně nevycházely z pouhé existence „virtuálních sídel“, ale z kombinace zjištění o absenci personálního a materiálního zázemí a nejasného místa výkonu ekonomické činnosti. To ve spojení s konkrétními okolnostmi jednotlivých plnění vedlo k pochybnostem buď o identitě dodavatele, nebo o předmětu a rozsahu plnění, případně i o samotné fakticitě plnění. Současně žalovaný uvádí, že u části plnění od Bird CZ byl nárok na odpočet v odvolacím řízení uznán, neboť z provedených důkazů vyplynulo, že bylo „něco“ poskytnuto a správce daně v této části neunesl důkazní břemeno, zatímco u jiných plnění přetrvávaly nedostatky ve specifikaci předmětu a rozsahu. K dodavateli Empezar pak žalovaný konstatuje, že žalobní tvrzení o „výrobě spotů“ pro svou obecnost nevyvrací konkrétní závěry napadeného rozhodnutí.
16. Ke komunikaci žalobkyně s některými dodavateli žalovaný uvádí, že tvrzení žalobkyně, že jednala s jednatelem či zástupcem, nejsou způsobilá vyvrátit závěry daňových orgánů, a navíc neodpovídají provedenému dokazování (u Bird CZ se jednatele nepodařilo vyslechnout; jednatele Empezar shodně uvedli, že jsou jen formálně zapsanými jednatelem bez reálné činnosti). K otázce plné moci udělené panem M. žalovaný zdůrazňuje, že z ní nevyvozoval pro stanovení daně žádné relevantní závěry a pouze shrnul obsah svědecké výpovědi.
17. K úvaze žalobkyně, že při neuznání plnění na vstupu nemělo být uznáno i plnění na výstupu, žalovaný uvádí, že jde o mylnou konstrukci. Neprokázaní podmínek pro uplatnění

odpočtu nezbavuje plátce povinnosti odvést daň z jím uskutečněných zdanitelných plnění na výstupu.

18. K tvrzením o nestandardním postupu správce daně žalovaný stručně vysvětluje, že žalobkyní zmiňované místní šetření z dubna 2021 bylo relevantní zejména v předchozí „zajišťovací“ agendě a pro řízení o doměření daně nemělo určující význam. Šlo jen o podpůrná zjištění a daňová kontrola vycházela z toho, že žalobkyně ekonomickou činnost vykonává.
19. Žalovaný uzavírá, že všechny žalobní námitky považuje za nedůvodné, napadené rozhodnutí za zákonné a navrhuje žalobu zamítnout.

Replika

20. Žalobkyně v replice setrvává na tom, že v daňovém řízení prokázala faktické uskutečnění přijatých zdanitelných plnění a unesla důkazní břemeno. Uvádí, že předložené soubory a podklady jednoznačně identifikovala, popsala jejich vazbu na konkrétní obchodní případy a doložila veškeré podklady obdržené od dodavatelů. K ověření rozsahu a obsahu plnění předkládá přehled souborů a navrhuje provést důkaz daty na datovém nosiči (flash disk). Současně namítá, že přes nabídnutou součinnost jí správce daně nesdělil, která konkrétní plnění považuje za neprokázaná.
21. Dále žalobkyně vytýká správci daně selektivní a nerovný postup při prověřování dodavatelů. Namítá, že šetření bylo provedeno jen u některých subjektů, aniž je zřejmý výběrový klíč. Požaduje objasnit, zda byl obdobný postup uplatněn i vůči jiným odběratelům dodavatelů Empezar a Bird CZ.
22. K otázce dobré víry žalobkyně uvádí, že prověřila obchodní partnery standardně prostřednictvím veřejných rejstříků (zejména spolehlivost plátce DPH, absence likvidace či insolvence). Odmítá, že by měla své obchodní partnery prověřovat podrobněji.
23. Žalobkyně dále namítá, že žalovaný pochybil tím, že nevyslechl svědka pana X. Y. Rovněž zpochybňuje věrohodnost svědka M.. Dále žalobkyně uvádí, že správce daně neustanovil nezávislého znalce z oboru IT k posouzení fakticity a rozsahu plnění.

Duplika

24. Žalovaný v duplice uvádí, že replika žalobkyně částečně překračuje rámec soudního přezkumu vymezený včas uplatněnými žalobními body a současně se mýlí s konkrétními důvody doměření daně. Zdůrazňuje, že v daňovém řízení byly vůči jednotlivým nárokům formulovány pochybnosti různého druhu (např. k osobě dodavatele, k předmětu a rozsahu plnění, k (ne)předložení daňového dokladu či k dalším vadám) a obecné prohlášení žalobkyně, že „vše doložila“, nemůže tyto závěry zvrátit. Za nedůvodné označuje i tvrzení, že správce daně nesdělil, která plnění považuje za neprokázaná, neboť žalobkyni byly v průběhu kontroly doručeny konkrétní výzvy k prokázání skutečností i k předložení dokladů a žalobkyně měla prostor reagovat jak v kontrole, tak v odvolacím řízení.
25. Dále žalovaný uvádí, že některé výtky v replice představují nové a opožděné námitky. Jedná se dle jeho názoru zejména o tvrzenou libovůli spočívající v neprovádění místních šetření u dalších dodavatelů, požadavek na výslech X. Y., zpochybnění věrohodnosti svědka M. a návrh na znalecké posouzení v IT). Navržené důkazy by navíc podle žalovaného věcně nemohly zlepšit důkazní postavení žalobkyně či zvrátit důvody doměření (například u dodavatele Pranet šlo o nepředložení daňového dokladu, u dodavatele Kopecký

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

o nedostatečnou specifikaci plnění). K dotazům na postup vůči jiným odběratelům společností Bird CZ a Empezar žalovaný podotýká, že takové informace jsou pro posouzení zákonnosti doměření u žalobkyně bez významu. Ve vztahu k „virtuálním sídlům“ připomíná, že tato zjištění byla jen jedním z dílčích poznatků a doměření stojí na tom, že žalobkyně neunesla důkazní břemeno k vlastním tvrzením. Žalovaný uzavírá, že replika obsahuje převážně opožděná nová tvrzení a ve zbytku nedůvodnou argumentaci.

Posouzení věci soudem

26. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Neshledal přitom vady, ke kterým by měl povinnost přihlédnout z moci úřední.
27. Soud předně konstatuje, že dne 21. 12. 2025 obdržel repliku žalobkyně. V replice žalobkyně namítá mimo jiné selektivní přístup správce daně a neprovedení místních šetření u jiných dodavatelů, procesní pochybení při výslechu svědků, neprovedení výslechu pana X. Y., nebo neprovedení znaleckého posudku z oboru IT. Tyto námitky žalobkyně v žalobě nevznesla a nelze je považovat ani za prohloubení námitek, které v žalobě obsažené jsou. Podle § 71 odst. 2 s. ř. s. je možné rozšířit žalobu [...] o další žalobní body [...] jen ve lhůtě pro podání žaloby. Napadené rozhodnutí vydal žalovaný dne 16. 6. 2025, žalobu podala žalobkyně dne 21. 8. 2025. Dvouměsíční lhůta pro podání žaloby tedy ke dni podání repliky (21. 12. 2025) zjevně uplynula. Těmito námitkami se proto soud dále nezabýval.
28. Žalobkyně navrhla k provedení důkazu *data prokazující plnění na přiloženém flash disku*. Dále soudu žalobkyně předložila DVD s videi a různé hypertextové odkazy směřující především na portál infoglobe.cz, který žalobkyně provozuje. Soud tyto důkazy neprovedl pro nadbytečnost. Správní soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů. Soudní přezkum není pokračováním daňového řízení a případné důkazní deficity ohledně neunesení důkazního břemene nemůže žalobkyně dohánět předkládáním nových důkazů soudu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2024, č. j. 3 Afs 93/2022-74). Soud proto vyšel toliko z obsahu spisu, který soudu zaslal žalovaný.
29. Soud rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť s tímto postupem výslovně souhlasila žalobkyně i žalovaný.

Povinnost přiřadit důkazy k jednotlivým tvrzením

30. Žalobkyně namítá, že nepřirazovala doložená plnění ke konkrétním fakturám, neboť to nepovažovala za důležité. Jednotlivá plnění byla uložena do jednotlivých souborů s jasným popisem těchto souborů, aby finanční úřad věděl k čemu se vztahují, navíc na přijatých fakturách daňového subjektu bylo jasně uvedeno *oč se jedná*. Dle žalobkyně jsou soubory tak velkého rozsahu, že přiřazovat každou fotografii a každý dokument k jednotlivé faktuře je nelogické. Dle žalobkyně byly všechny soubory zřetelně popsány, a to tak aby finanční úřad věděl, k čemu se vztahují a k jakým fakturám. Žalobkyni není známo, že by finanční úřad požadoval přiřazení souborů k jednotlivým fakturám.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

31. Žalovaný ve svém vyjádření konstatuje, že pokud žalobkyně na konkrétní pochybnosti správce daně, které směřovaly ke každému jednotlivému zpochybněnému nároku, reagovala tím, že předložila veškeré fotografie, kterými disponovala, nezvolila nejvhodnější důkazní strategii. Kromě toho, že řada zdrojů pochybností ani neměla původ ve skutečnosti, která by byla zachytitelná na fotografii, bylo ke škodě věci právě to, že žalobkyně předala značné množství takového materiálu bez jakéhokoliv značení a vazby na to, co jimi míní doložit, resp. ke kterému zdanitelnému plnění je dokládá. Žalobkyně byla povinna prokázat každý (zpochybněný) nárok na odpočet daně, který tvrdila, proto v tomto ohledu byla konkrétně zacílená důkazní aktivita nezbytná.
32. Dále žalovaný ve vyjádření poukazuje na skutečnost, že sama žalobkyně ve své žalobě uvádí, že šlo o soubory „*tak velkého rozsahu, že přiřazovat každou fotografii a každý dokument k jednotlivé faktuře je trošku nelogické*“. Není-li ale žalobkyně sama schopna či ochotna přiřazovat vlastní důkazní prostředky k jednotlivým nárokům, nemůže nyní oprávněně vytýkat, že takové párování (bez aktivity žalobkyně) nebylo možné. Žalobkyně navíc navazuje protichůdným tvrzením, že všechny soubory byly zřetelně popsány, aby bylo zřejmé, k jakým fakturám se vztahují.
33. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobkyně si ve své žalobě protiřečí. Žalobkyně na jednu stranu uvádí, že přiřazovat každý dokument ke každé faktuře je nelogické a na druhou stranu tvrdí, že všechny soubory byly popsány tak, aby finanční úřad věděl, k jakému plnění se vztahují. Tato tvrzení si navzájem odporují.
34. Finanční úřad v rámci daňové kontroly posoudil žalobkyní předložené daňové doklady a záznamy, přičemž u něj vznikly pochybnosti, které vyjádřil ve výzvě k prokázání skutečností dle § 92 odst. 4 zákona č. 280/2009 Sb. daňový řád (dále jen „daňový řád“) ze dne 3. 6. 2022, č. j. 5228285/22/2006-60565-109223 a ve výzvě ze dne 7. 3. 2024, č. j. 1615352/24/20006-60561-109223.
35. Již výzvou k prokázání skutečností ze dne 3. 6. 2022 byla žalobkyně vyzvána k tomu, aby prokázala předmět a rozsah jednotlivých plnění. Výzva byla přehledně členěna podle jednotlivých faktur. Je zřejmé, že finanční úřad požadoval, aby žalobkyně doložila důkazy vždy ve vztahu ke každému plnění, které bylo uvedené na fakturách. Nestálo tedy doložit flash disk s řadou souborů, aniž by žalobkyně blíže upřesnila, co přesně mají tyto soubory prokazovat, resp. k jakému plnění se vztahují.
36. Soud nepřehlédl, že žalobkyně flash disk nezaslala samotný, ale připojila k němu dokument (vyjádření k výsledkům kontrolního zjištění) ze dne 23. 6. 2023, ve kterém jednotlivá plnění popsala (č. j. 6034065/23/2006-60565-109223). Ani zde však neuvedla, jakými důkazy svá tvrzení prokazuje.
37. Žalobkyně správci daně neoznačila konkrétní důkazy, kterými chtěla prokázat tvrzené skutečnosti. Místo toho doložila fotodokumentaci a další soubory bez vazby na jednotlivá plnění.
38. Soud se ztotožnil s žalovaným, že takový postup nevedl k prokázání tvrzených skutečností.
39. Námitka není důvodná.

Námítka související s dodavateli Evelian Solution, Securiva, Pranet, Vizus a Kopecký

40. Žalobkyně namítá, že doložila vše k tomu, aby rozptýlila pochybnosti Finančního úřadu o oprávněnosti nároku na odpočet daně. Namítá, že z doložených dokumentů bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

u dodavatelů Evelian Solution, Securiva, Vizus, Pranet a Kopecký jasně prokázáno *oč se jedná*.

41. Soud konstatuje, že žalobkyně podanou žalobou nijak konkrétně nezpochybňuje závěry žalovaného.
42. Předně žalobkyně namítá, že dodavatel Vizus měl na starosti správu internetových domén. Soud však konstatuje, že tuto skutečnost žalovaný nijak nezpochybnil. Nárok na odpočet žalovaný neuznal proto, že předmětný daňový doklad č. 200100700 byl vystavený na odběratele Jindřicha Ptáčka, teda na subjekt odlišný od žalobkyně. Předmětem plnění byla registrace domény bird.cz, tedy domény, která patřila jednomu ze dvou hlavních deklarovaných dodavatelů žalobkyně. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatuje, že předmětem pochybností správce daně nebyl předmět plnění, ale fakt, že daňový doklad byl vystavený na odlišného odběratele. Žalobní námitka se tak mívá s podstatou napadeného rozhodnutí.
43. Obdobně se žalobní námitka mívá s podstatou i v případě dodavatele Pranet. Žalobkyně v žalobě uvádí, že tento dodavatel poskytoval žalobkyni internetovou síť. Žalovaný a finanční úřad nárok na odpočet neuznali již proto, že žalobkyně k tomuto nároku vůbec nepředložila daňový doklad, k čemuž je povinna podle § 73 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty. Tento závěr žalovaného žalobkyně nijak nevyvrátila.
44. U dodavatelů Evelian Solution, Securiva a Kopecký pak žalobkyně namítá, že z doložené fotodokumentace je jasné *oč se jedná*. U těchto společností pojal správce daně pochybnosti, protože daňové doklady neobsahovaly náležitosti dle § 29 odst. 1 písm. f) zákona o dani z přidané hodnoty. Na předmětných daňových dokladech chyběl konkrétní předmět plnění a rozsah. Tyto pochybnosti žalobkyně podle žalovaného nerozptýlila a rozsah a předmět plnění neprokázala. Předmětem plnění měly být v případě dodavatele Evelian Solution grafické práce a umístění billboardu v Brně, v případě dodavatele Securiva průzkumy trhu a v případě dodavatele Kopecký servis vozidel.
45. K plnění dodavatele Evelian Solution žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval následující:

Předmětem plnění všech tří daňových dokladů byly grafické práce a umístění jednoho billboardu (Infoglobe) v Brně. K danému odvolatel uvedl, že tato plnění měla zahrnovat grafickou tvorbu a výrobu reklamního obsahu pro billboard, stejně jako náklady spojené s jeho umístěním v určené lokalitě v Brně, což má sloužit k propagaci odvolatele. Žádné bližší vysvětlení nebylo podáno, tj., kolik která daná služba stála v členění na grafické práce a umístění billboardu, nebylo rovněž uvedeno, zda cena zahrnovala i výrobu billboardu, případně nebyl sdělen jeho rozměr. Žádné související důkazní prostředky nebyly zaslány, rovněž odvolatel nespecifikoval „určenou lokalitu v Brně“.
46. Soud proto konstatuje, že za situace, kdy žalobkyně ani nesdělila lokalitu billboardu ani jeho bližší specifikace, je zřejmé, že žalobkyně nijak nerozptýlila pochybnosti finančního úřadu.
47. K plnění společnosti Securiva spočívající v průzkumech trhu žalobkyně dle žalovaného jen obecně uvedla, že průzkum trhu v Polsku a Spolkové republice Německo se měl týkat *provedení analýzy a výzkumu trhu v těchto dvou zemích s cílem získat informace a data relevantní pro podnikatelské rozhodování daného subjektu*. Žalobkyně však dle žalovaného nijak nedoložila, co konkrétně bylo cílem průzkumu trhu, jaké byly použity metody a ani jaký byl výsledek.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

48. U společnosti Kopecký pak dle žalovaného vůbec nebyl v daňovém dokladu uveden předmět plnění. Dle vyjádření žalobkyně mělo jít o servis vozidel, avšak podle žalovaného žalobkyně předmět a rozsah plnění nijak neprokázala.
49. Na tyto závěry žalovaného žalobkyně v podané žalobě nijak konkrétně nereaguje. Zcela obecně formulované námitce, že dostatečně doložila vše k tomu, aby pochybnosti o oprávněnosti nároku na odpočet odstranila, soud nepřisvědčil. Žalobkyně měla možnost závěry žalovaného vyvrátit a poukázat na konkrétní jednotlivé podklady, které žalovanému zaslala. To však neučinila a závěry žalovaného podanou žalobou nijak nezpochybnila.
50. Námitka není důvodná.

Virtuální sídlo společnosti Bird CZ

51. Žalobkyně dále vznáší námitku spojenou s dodavatelem Bird CZ. Namítá, že žalovaný žalobkyni nesprávně vytýká, že uvedená společnost měla virtuální sídlo. Na tom není podle žalobkyně nic neobvyklého. Ze zákona je virtuální sídlo povolené a není to důvod, proč neuznat nárok na odpočet daně. Skutečnost, že má společnost virtuální sídlo neznamena, že nevykonává svou ekonomickou činnost. Zda společnost má nebo nemá firemní vozidla, zaměstnance, skladové prostory apod. je věcí jen té dané společnosti a nikoli žalobkyně.
52. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že otázka virtuálního sídla dodavatele se týkala důkazního břemene žalobkyně ve vztahu k jí tvrzeným nárokům na odpočet daně. Skutečnost, že si žalobkyně vybrala za dodavatele subjekty, které vykazují rysy subjektu, který žádnou ekonomickou činnost nevykonává, přispěla tomu, že se žalobkyně ocitla v situaci, kdy musela svá tvrzení prokazovat. Jiný význam charakteristiky deklarovaných dodavatelů ve vztahu k právnímu důvodu doměření daně neměly.
53. Soud se s argumentací žalovaného ztotožňuje. Pochybnostmi ohledně dodavatele Bird CZ se žalovaný podrobně zabýval na stranách 17–19 napadeného rozhodnutí. Soud nepovažuje za nutné je znovu opakovat. Žalobkyně uvádí, že existence virtuálního sídla není důvodem neuznání nároku na odpočet. To však žalovaný nikde netvrdil. Žalovaný pouze vyjmenoval charakteristiky dodavatele Bird CZ, které nasvědčovaly tomu, že tento dodavatel reálně ekonomickou činnost nevykonává, což vedlo k tomu, že žalobkyně měla jednotlivá plnění prokazovat.
54. Námitka tedy není důvodná. Existence virtuálního sídla nebyla důvodem neuznání nároku na odpočet. Byla toliko jedním z důvodů pro přenesení důkazního břemene na žalobkyni.

Uznání části služeb dodávaných dodavatelem Bird CZ

55. Žalobkyně dále namítá, že žalovaný na straně 24 napadeného rozhodnutí změnil dodatečné platební výměry ve prospěch žalobkyně a částečně uznal některé dodávané služby dodavatele Bird CZ. Podle žalobkyně je nepochopitelné, proč žalovaný neuznal všechny dodávané služby.
56. Žalovaný k tomu ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že u dvou skupin plnění nastala odlišná situace. U jedné skupiny plnění byl totiž zpochybněn předmět a rozsah plnění, u druhé skupiny byla zpochybněna osoba dodavatele, tedy to, zda plnění dodal na daňovém dokladu uvedený dodavatel či jiná osoba v postavení plátce.
57. U druhé skupiny žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že z provedených důkazů vyplynulo, že společnost Bird CZ žalobkyni „něco“ poskytla a že za daného stavu tak nejsou důvody pochybností správce daně natolik silné, aby bylo možno konstatovat unesení jeho

důkazního břemene dle ustanovení § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu a aktivovat tak další důkazní povinnost žalobkyně. U první skupiny, kde nebyl zřejmý ani předmět a rozsah plnění, byly závěry správce daně dostatečné k tomu, aby tvrzené nároky na odpočet daně kvalifikovaně zpochybnil. Příslušné daňové doklady totiž neobsahovaly specifikaci plnění co do předmětu a rozsahu, jak plyne z § 29 odst. 1 písm. f) zákona o dani z přidané hodnoty. Předmět a rozsah plnění přitom nevyplynul ani z žádných dalších podkladů.

58. Soud se ztotožňuje s argumentací žalovaného. Rozdíl mezi dvěma skupinami plnění je popsán na stranách 19 – 24 napadeného rozhodnutí. Odůvodnění žalovaného je logické a vysvětluje, proč část plnění byla uznána a část nikoli. Soud závěry žalovaného za nepochopitelné, jak namítá žalobkyně, nepovažuje.

59. Námitka není důvodná.

Námítka související s reklamními spoty (dodavatel Empezar)

60. Žalobkyně dále namítá, že nikdy neprovozovala IT oddělení a nedisponovala výpočetním vybavením. Měla toliko *klasické počítače s klasickými programy* a nikoli programy pro vytváření videí a televizních spotů. Z toho důvodu spolupracovala s dodavatelskou společností Empezar. Tento dodavatel měl dle žalobkyně vytvořit reklamní spot a tento reklamní spot přiřadit ke konkrétnímu videu. Žalobkyně tedy dodala dodavateli Empezar video, které k ní přiřadilo vyrobený reklamní spot a následně celý soubor dodal zpět žalobkyni. Pokud finanční úřad dohledal některá videa na webu Infoglobe se starším datem vydání, je to naprosto v pořádku, jelikož se jednalo o videa, která žalobkyně zakoupila dříve a ke kterým měl až později dodavatel Empezar přiřadit reklamní spot.

61. Žalovaný ve vztahu k plnění od dodavatele Empezar v napadeném rozhodnutí uvedl, že společnost Empezar od zápisu do Obchodního rejstříku nezveřejnila žádnou účetní závěrku a od 25. 8. 2020 jí byl přidělen status nespolehlivého plátce.

62. Další pochybnosti správce daně o předmětných plněních kromě výše uvedeného vznikly z důvodu, že se společnost Empezar žádným způsobem neprezentuje, nemá webové stránky, není majitelem či provozovatelem motorového vozidla, od 1. 1. 2019 do 31. 12. 2021 neměla žádné zaměstnance a rovněž nenahlásila existenci provozovny. Úhrady měly probíhat výhradně v hotovosti.

63. K jednotlivým plněním pak žalovaný dále uvedl v napadeném rozhodnutí následující:

Předmětem plnění na daňovém dokladu č. 20119120 (listopad 2020) jsou reklamní spoty společnosti Marc umístěné u videí: Skotsko: Loch Tay a vodopády Dochart, Cesta opuštěným severem, Skalnatými horami západního pobřeží, na daňovém dokladu č. 2019156 je uveden předmět plnění spočívající ve výrobě a umístění reklamních spotů společnosti Marc k videím: ČR Krupka a na daňovém dokladu č. 2019122 je předmětem plnění výroba televizního reklamního spotu pro portál infoglobe. S ohledem na takto uvedený obecný předmět a rozsah plnění, bez doložení bližší specifikace, vznikly správci daně oprávněné pochybnosti, a to i s ohledem na zjištěné skutečnosti ohledně deklarovaného dodavatele Empezar (...)

Konkrétně správce daně vyzval odvolatele k prokázání nároku na odpočet s ohledem na ust. § 29 odst. 1 písm. f) ZDPH, neboť předložené doklady nesplňovaly zákonné náležitosti, tj. konkrétní předmět a rozsah plnění. Daňový subjekt na výzvu k dokazování 1 se nevyjádřil a ani nedoložil důkazní prostředky prokazující nárok na odpočet.

Až ve Vyjádření odvolatel napsal velmi obecně, že se jedná o zdanitelná plnění spojená s výrobou reklamního spotu pro společnost Marc a jeho umístění k videím, která byla následně umístěna na portálu Infoglobe, kdy k daňovému dokladu č. 2019122 nepřičítal žádný reklamní spot. Odvolatel v podstatě citoval předmět plnění uvedený na posuzovaných daňových dokladech. Součástí Vyjádření

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

byly odkazy na internetové stránky, tedy odkazy na videa (viz str. 150 až 153 Zprávy o kontrole). Tyto předložené důkazní prostředky – videa neprokazují bez jakýchkoli pochybností, že reklamní spoty byly vyrobeny a umístěny k videím společností Empezar (podrobně str. 36 až 38 Zprávy o kontrole), jak vyplývá z níže uvedeného:

- daňový subjekt disponoval personálním zázemím (v posuzovaných obdobích měl 5 zaměstnanců), konkrétně IT oddělením a výpočetním vybavením, oproti tomu společnost Empezar neměla personální ani materiální zázemí,

- na internetových stránkách infoglobe.cz správce daně dohledal obsahově i názvem totožná videa, jejichž tvůrcem byl uveden V.,

- obdobná videa s reklamními spoty, která měla být vytvořena společností Empezar byla umístěna na portálu infoglobe.cz již dva roky před začátkem spolupráce se společností Empezar (např. video na <https://www.infoglobe.cz/nejnovejsi-videogalerie/velkabritanielondyn-pupek-sveta-na-temzi/>, ze dne 11.08.2017),

- reklamní spot umístěný na portále Infoglobe dle daňového dokladu č. 2019156 je totožný jako v případě reklamního spotu vztahující se k videím k daňovému dokladu č. 2019120. Předmětem plnění u obou daňových dokladů je rovněž výroba reklamního spotu, tzn. že onen reklamní spot byl vyroben již přinejmenším na základě dokladu č. 2019120 (kdy byl přiřazen k videu, které bylo publikováno dne 27.08.2019).

- správce daně na internetových stránkách www.infoglobe.cz dohledal totožná videa, která byla publikována opakovaně, avšak ve většině případů již reklamní spoty neobsahovala. Dané zjištění je v rozporu s tvrzením daňového subjektu v rámci kontroly na DPH za zdaňovací období listopad a prosinec 2020, kdy uvedl v písemnosti evid. pod č. j. 5258823/22/2006-60565-109223, že cestovatelské články, jejichž součástí jsou reklamní spoty vycházely opakovaně i s daným reklamním spotem.

Odvolatel nedoložil žádné původní listiny, např. objednávky vystavené pro deklarovaného dodavatele Empezar, či aspoň rámcovou smlouvu, resp. žádné důkazní prostředky prokazující konkrétní vznesené požadavky na přijatá plnění ani žádnou jinou korespondenci. Rovněž se žádným způsobem nevyjádřil, jakým způsobem tato společnost zjistila, jakou konkrétní službu má poskytnout a v jakém rozsahu. Odvolatel nedoložil žádné důkazní prostředky, ze kterých by vyplýval konkrétní předmět plnění, resp. konkrétně jaké činnosti služba obsahovala a v jakém rozsahu. Na předložených fakturách je uveden předmět plnění spočívající ve výrobě spotu a jeho umístění k videím, kdy rozsah byl dán pouze celkovou fakturovanou částkou, bez bližší specifikace.

64. Soud konstatuje, že žalobní námitky se opět mýlí s podstatou odůvodnění žalovaného v napadeném rozhodnutí. Žalobkyně pouze popisuje deklarovaný způsob spolupráce, tedy že společnost Empezar měla přiřazovat reklamní spoty ke konkrétním videím. Podstatou závěru žalovaného však bylo, že žalobkyně neunesla své důkazní břemeno podle § 92 odst. 3 daňového řádu, jelikož neprokázala splnění hmotněprávních podmínek podle § 72 a § 73 zákona o dani z přidané hodnoty, neboť neprokázala faktické přijetí služeb od společnosti Empezar, resp. předmět a rozsah plnění. Jinými slovy nepostačuje pouze popsat deklarovaný způsob spolupráce a přijatá plnění, ale je třeba je i prokázat. To však žalobkyně neučinila.
65. Námitka není důvodná.

Uznání plnění na výstupu

66. Žalobkyně v žalobě namítá, že pokud finanční úřad a žalovaný neuznali přijaté faktury a plnění od dodavatelských společností, tak neměly uznat ani faktury vystavené žalobkyní jejím klientům. Pokud se žalovaný domníval, že žalobkyně od svých dodavatelů nemohla přijmout objednané služby, tak neměl uznat, že tyto služby přeprodávala klientům. Podle žalobkyně z logiky věci vyplývá, že pokud daňový subjekt něco nemohl nakoupit, tak to také nemohl ani prodat.

67. Podle žalovaného je tato úvaha žalobkyně zcela neopodstatněná. Zdůrazňuje, že neprokáže-li daňový subjekt splnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet daně, kdy toto uplatnění je jeho právem nikoliv povinností, nezbavuje jej to povinnosti odvést daň na výstupu ze zdanitelných plnění, která sám uskutečnil. Taková spojitost, které se žalobkyně dovolává, dána není. V konkrétních souvislostech lze dodat, že ze zařazení této výtky v jinak nečleněném textu žaloby, žalovaný usuzuje, že tato námitka se patrně týká plnění od společnosti Empezar. Která žalobkyní uskutečněná zdanitelná plnění měla žalobkyně v rámci svých tvrzení na mysli, není uvedeno a ani to z textu žaloby nijak nevyplývá. Tato námitka tak vychází z nesprávné premisy odporující zákonitostem DPH a opět se neopírá ani o žádné konkrétní skutkové okolnosti. Pro úplnost pak lze dodat, že i v čistě hypotetické rovině by se žalobkyně povinnosti odvést daň na výstupu zbavit nemohla, vystavila-li k uskutečněným zdanitelným plněním daňový doklad, neboť již sama tato skutečnost povinnost odvedení daně zakládá.
68. Soud se s argumentací žalovaného ztotožňuje.
69. Námitka není důvodná.

K plné moci podepsané panem M.

70. Žalobkyně dále namítá, že tvrzení pana M., jednatele společnosti Empezar, že podepsal plnou moc panu X. Y. a s panem Z. Y. vůbec nejednal, se nezakládá na pravdě. Dle výpovědi pana Z. Y. s ním pan M. plnou moc uzavřel a obchodovali spolu. Žádná plná moc mezi dodavatelem Empezar a panem X. Y. vůbec neexistuje.
71. V replice následně žalobkyně uvedla, že výpověď svědka M. je nevěrohodná. Svědek M. totiž působil dle žalobkyně v řadě problematických společností (např. AAFS NOVO CZ, s.r.o. v likvidaci, top division s.r.o. v likvidaci, WNBf Czechia z. s.). Výpověď svědka M. popírající spolupráci se žalobkyní považuje žalobkyně za účelovou snahu vyvinut se z vlastní odpovědnosti. Podle žalobkyně je zarážející, že správce daně přikládá této zmatečné a vyvrácené výpovědi váhu, zatímco konzistentní tvrzení a důkazy předložené žalobkyní ignoruje.
72. Ani tuto námitku žalobkyně soud neshledal důvodnou.
73. Soud zjistil, že plnou moc žalovaný v napadeném rozhodnutí zmínil v kontextu výsledku svědka M., který byl dle veřejného rejstříku v letech 2018 a 2019 zapsaným jednatelem dodavatele Empezar. Ten uvedl, že jménem společnosti Empezar nikdy žádnou fakturu nevystavoval, nikdy se nezúčastnil žádného jednání ani nepodával žádné daňové přiznání. Dále uvedl, že pan X. Y. mu předložil k podepsání plnou moc, na jejíž znění si nepamatuje. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konkrétně uvedl:
- Správci daně se po několika bezúspěšných pokusech podařilo uskutečnit dne 15.08.2023 svědeckou výpověď M., bývalého jednatele společnosti Empezar (21.11.2018 do 28.12.2019) a dne 26.09.2023 svědeckou výpověď V. Č., současného jednatele společnosti Empezar (od 28.12.2019). Svědek M. uvedl, že jej ve věci přepisu společnosti oslovil pan M. N. s tím, že o chod společnosti se budou starat pánové X. Y. a Z. Y. S Z. Y. pan M. nikdy nejednal a X. Y. mu předložil k podepsání plnou moc a dal mu instrukce ohledně otevření bankovního účtu. Na znění plné moci si již pan M. nepamatoval. Svědek dále uvedl, že jménem společnosti Empezar nikdy žádnou fakturu nevystavoval, nikdy se nezúčastnil žádného jednání ani nepodával žádné daňové přiznání. Dále pan M. uvedl, že mu není známo, do jaké míry je pan Novák zainteresován ve společnosti Empezar.
74. Soud se ztotožnil s žalovaným, že nebylo rozhodné, komu pan M., jednatel společnosti Empezar, udělil plnou moc. Žalovaný netvrdil, že by měl plnou moc k dispozici. Žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobkyně v průběhu daňového řízení neozřejmila navázání obchodní spolupráce se společností Empezar. Podle žalovaného zejména neuvedla, se kterou konkrétní osobou jednala, neuvedla způsob předávání informací (osobně, e-mailem) ani místo a zejména nedoložila s tím související relevantní důkazní prostředky. Způsob spolupráce pak neobjasnila ani výpověď svědka M., který byl zapsaným jednatelem.

75. Tvzení žalobkyně o neexistenci plné moci mezi dodavatelem Empezar a panem X. Y. na výše uvedeném nic nemění.
76. Upozornění žalobkyně, že svědek M. působil *v řadě problematických společností*, pak spíše podporuje oprávněnost pochybností souvisejících s dodavatelem Empezar. Tyto pochybnosti žalobkyně dostatečně nerozptýlila.
77. Soud se proto ztotožňuje se závěrem žalovaného, že žalobkyně si ohledně přijetí plnění nezajistila dostatečnou auditní stopu tak, aby bylo možno zdokumentovat přijetí poskytnutých služeb od deklarovaného dodavatele a jejich přijetí žalobkyní v deklarovaném předmětu a rozsahu. Bylo na žalobkyni, aby si zajistila takové důkazní prostředky, kterými by prokázala svá tvrzení, což však neučinila. Žalobkyně tedy podle žalovaného své důkazní břemeno dle § 92 odst. 3 daňového řádu neunesla, jelikož neprokázala přijetí zdanitelných plnění od deklarovaného dodavatele Empezar.
78. Námitka žalobkyně proto není důvodná.

Místní šetření Finančního úřadu

79. Žalobkyně se v závěru žaloby vymezuje k postupu Finančního úřadu. Namítá, že finanční úřad vycházel z chybného posouzení zaměstnankyně Finančního úřadu. Ta podle žalobkyně došla k závěru, že sídlo žalobkyně je pouze virtuální, neprovozuje žádná vozidla a nevykazuje reálnou činnost. Svůj postoj změnil finanční úřad podle žalobkyně až po několika měsících, ale zpočátku daňové kontroly jí to bylo kladeno k tíži.
80. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobkyní zmiňované místní šetření bylo provedeno v rámci vyhledávací činnosti Finančního úřadu, přičemž pro řízení o doměření daně nemělo žádnou relevanci. Finanční úřad ve zprávě o daňové kontrole sice toto místní šetření zmínil, avšak uzavřel, že žalobkyně ekonomickou činnost vykonává.
81. S hodnocením žalovaného soud souhlasí. Žalobkyně ostatně sama připouští, že finanční úřad svůj postoj v průběhu daňové kontroly změnil. Uvedené námitky tedy nemohou mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
82. Námitka není důvodná.

Závěr a náklady řízení

83. Soud nepřisvědčil námitkám žalobkyně, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl I. výrokem jako nedůvodnou.
84. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto soud II. výrokem rozhodl, že nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu III. výrokem nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. dubna 2026

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu